

[Socialministeren.]

inden for sygeforsikringen, der overvejes af den sygeforsikringskommission, som jeg nedsatte i maj 1954. Ingen kan være i tvivl om, at jeg er interesseret i den bedst mulige løsning af spørgsmålet, men det forekommer mig ikke, at netop det nuværende tidspunkt er egnet til at tage sagen op til afgørelse.

Som det vil være det høje ting bekendt, blev det ved arbejdernes og arbejdsgivernes lønforhandlinger i foråret bestemt, at der skulle nedsættes et udvalg med den opgave at arbejde med spørgsmålet om gennemførelse af den sygelønsordning, der er omhandlet i mæglingforslaget, og at udvalget skulle afgive sin betænkning senest den 15. november 1956, således at arbejdsmarkedets hovedorganisationer derefter inden den 31. december 1956 kan have afsluttet deres forhandlinger om ordningen. Denne skal da træde i virksomhed fra 15. januar 1957, altså meget kort tid efter. Med andre ord, man vil om kort tid stå i en helt ny situation, en situation, der vil have afgørende indflydelse på, hvordan sygeforsikringsdagpengeordningen bør indrettes. Det forekommer mig indlysende, at spørgsmålet om ydelse af dagpenge under sygdom må behandles i en større sammenhæng. Jeg er da også bekendt med, at sygeforsikringskommissionen vil optage spørgsmålet til nærmere undersøgelse, så snart der foreligger klarhed med hensyn til sygelønsordningen.

Under hensyn hertil skal jeg henstille til forslagsstillerne at trække forslaget tilbage.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Det er jo rigtigt, som den højtærede socialminister gav udtryk for det i sin bedømmelse af det forslag, vi her har stillet om en midlertidig forhøjelse af dagpengehjælpen i sygekasserne fra 6 til 16 kr., at der her ikke er tale om et nyt spørgsmål. Spørgsmålet har været til drøftelse ikke mindst blandt de forsikrede gennem den lange årrække, hvor sygekassernes dagpenge er blevet stående ved et maksimum på 6 kr. Men når den højtærede socialminister giver udtryk for, at tidspunktet ikke er egnet til en forhøjelse, vil jeg dertil sige, at det, mit parti foreslår, jo kun er en midlertidig forhøjelse af dagpengebeløbet.

Når vi foreslår dette, er det, fordi sygekassedagpengene i dag trods alle de foretagne drøftelser fortsat er ganske utilstrækkelige.

Som jeg allerede sagde ved fremsættelsen af dette forslag til folketingsbeslutning, kan de forsikrede som maksimum oppebære 42 kr. om ugen under sygdom; og det er jo en kendsgerning, at på alle arbejdspladser, ja, for alle mennesker, der ikke får løn under sygdom, er det et stadig brændende problem at sikre sig en dagpengehjælp, som kan holde dem skadesløse under sygdomsperioder.

Det fremgår af ordlyden af folkeforsikringslovens § 18, at hensigten med fastsættelsen af et maksimum for dagpengene oprindeligt har været at sikre de forsikrede indtil fire femtedele af deres gennemsnitlige daglige arbejdsfortjeneste i sygepenge. Umiddelbart efter bestemmelsen om dagpengehjælpen står der i § 18:

„Ingen kan dog oppebære mere end fire femtedele af sin gennemsnitlige daglige arbejdsfortjeneste“.

Jeg vil tro, at der oprindeligt har været tale om — det kan man jo læse ud af formuleringen — at man skulle have mulighed for en dagpengehjælp på fire femtedele af sin gennemsnitsfortjeneste.

En sådan bestemmelse er så langt fra virkeligheden i dag, som man vel kan komme, idet dagpengenes maksimum er 6 kr. og den gennemsnitlige timefortjeneste for en faglært arbejder allerede i 1954 var lige ved 5 kr. og i dag er over 5 kr.

Den højtærede socialminister finder det ikke rimeligt, siger han, på nuværende tidspunkt at fremsætte et forslag som det, vi opfordrer ham til at fremsætte, og henviser i den forbindelse til det mæglingforslag, som blev vedtaget, eller rettere sagt: som blev pålagt arbejderne i dette forår, og hvori der findes en bestemmelse om sygeløn. Jeg er vel klar over, at mæglingforslaget indeholder en bestemmelse, som tager sigte på, at der fra 15. januar 1957 skal gennemføres en sygeløn, betalt af arbejdsgiverne, til kvindelige og mandlige arbejdere. Det står i mæglingforslaget, at denne dagpengehjælp skal være mindst 10 kr. til mandlige og mindst 7 kr. til kvindelige arbejdere. Det står imidlertid også i mæglingforslaget, at forudsætningen for at oppebære en sådan dagpengehjælp fra arbejdsgiverne er, at de pågældende